

Хеммет Дешіл

Біографія

Народився 27.05.1894 року, графство Сент-Мері штат Меріленд, США — 10.01.1961 року, Нью-Йорк, США.

Працював рознощиком газет, посильним, вантажником, рекламним агентом до тих пір, поки в 1915 році не влаштувався на роботу в Балтиморського відділення детективного агентства Пінкертона.

Батько-засновник крутого детектива, Семуель Дешіл Хеммет народився 27 травня 1894 року в маленькому містечку графства Сент-Мері штату Меріленд. Для того щоб допомагати родині був змушений залишити навчання в Балтиморському технологічному інституті в 14 років. Служба в розшуковому агентстві мала величезне значення в формуванні Дешіла Хеммета і як літератора і як політика. Він почав працювати клерком, потім оперативником. Багато їздив по країні. Під час придушення одного страйку, став свідком лінчування натовпом представника страйкуючих. Цілком ймовірно, що події тих років уже сформували його ліві переконання.

Під час першої світової війни, піддавшись патріотичному пориву, Хеммет вступає на військову службу. Він став сержантом медичної служби, і під час роботи в госпіталі захворів на грип, який перейшов в пневмонію і туберкульоз у відкритій формі. Кілька років Хеммет провів в госпіталях, пробував повернутися на оперативну роботу до Пінкертону в 1921 році, але через рік був змушений піти за станом здоров'я. На той час він разом з дружиною жив у Сан-Франциско.

За підтримки Бюро ветеранів він почав відвідувати письменницькі курси, і через деякий час його розповіді з'явилися в різних журналах (перший з них — "Парфянський постріл" в журналі "Smart Set" в жовтні 1922 року).

1 жовтня 1923 року в журналі "Чорна маска" вийшла розповідь "Підпал на користь" — перший твір зі знаменитої серії про Континентальне агентство. І хоча Дешіл Хеммет не став першим автором, який розповів про роботу приватних сищиків, (всього на півроку його випередив Керол Джон Дейлі з розповіддю "Террі — три пістолети) саме його розповідям і подальшим романам судилося стати початком нового стилю детективного жанру — "hard— boiled" детектива. Хеммет першим вловив зміну ситуації, коли злочин і злочинність з чогось екстраординарного (як прийнято зображувати в класичному варіанті) перетворилася нехай в "тіньову", але цілком реальну сторону життя.

Доходів від розповідей не вистачало, Хеммет підробляв створенням комерційної реклами. Після народження другої дитини, Хеммет пішов з сім'ї, наполягаючи на окремому проживанні через туберкульоз. Ще через 3 роки сім'я розпалася остаточно.

У 1929 році видавництво Knopf опублікувало перший роман Хеммета — "Червона жнива", який раніше виходив частинами в журналі "Чорна маска". Героями цієї книги, а також наступного роману "Прокляття Дейна" (1929р.) були все ті ж працівники

агентства "Континенталь". Початок 30-х став найпродуктивнішим періодом у творчості Хеммета. У 1930 році вийшов "Мальтійський сокіл", герой якого — Сем Спейд — на довгі роки став уособленням образу американського приватного детектива. У наступному році вийшов не менш знаменитий роман — "Скляний ключ".

Мабуть, вперше з'являються детективні романи без позитивних (в цілому) героїв взагалі. Сищик у письменника не супергерой, він такий же рядовий представник суспільства, в якому змушений жити і працювати, йому притаманні ті ж риси, що й іншим його членам, а характер роботи не ставить його на якийсь п'єдестал, з висоти якого ведуть розслідування герої класичного детектива, а, навпаки, змушує балансувати на межі законності. Реальний світ, в якому живуть герої Хеммета, не залишає надії на те, що в фіналі роману вступає в дію закон (як скажімо у Конан-Дойла і Крісті, де сищик визначив лиходія, а потім вступають в дію інспектор Джебб або Лестрейд) Цей світ змушує сищика самого виступати в ролі закону. Хеммет вірно вгадує читацьку зацікавленість в героя, який, маючи прекрасні логічні здібності, не покладається виключно на них, а все більше і більше розраховує на фізичну силу і зброю. Саме такий детектив в змозі захистити своїх клієнтів від будь-якої реальної загрози.

На жаль, плідного періоду не судилося повторитися. Роман 1934 "Худий" став останньою значною роботою письменника. Високі гонорари дозволили Хеммету вести розкішне життя. Все більше часу він проводив на вечірках і коктейлях. З цього часу починається його всезростаюча алкогольна залежність. Алкоголь зіграв свою злу роль у долі багатьох детективників (а для таких майстрів як Е. По, Р. Чандлер, Е. Крістін, А. Маклін став воістину фатальним), але пияцтво Хеммета було просто легендарним в історії літературної Америки. Так продавши права на роман "Худий" за величезну на ті часи суму в 40 тисяч доларів, Хеммет практично всі витратив на спиртне. Він багато разів намагався лікуватися, але потім починав пити знову. У 30-і роки він познайомився з Ліліан Хеллман, яка при його підтримці стала згодом відомим драматургом.

Під час другої світової війни, Хеммет кілька разів звертався на призовні пункти, поки лікар, який опинився його фанатом, не визнав його придатним до обмеженої служби, і Хеммет був відправлений на Алеутські острови. Тут він редагував полкову газету.

Повоєнні роки склалися для Хеммета ще більш невдало. Він займався політичною діяльністю (в тому числі в організації "Радянська Росія сьогодні"), за що був включений в "чорні списки" сенатора Маккарті, який вимагав вилучити всі книги письменника з бібліотек. У 1955 році він переніс інфаркт. Турботи про важко хворого письменника взяла на себе Ліліан Хеллман, яка поселила його у себе. У 1961 році Хеммет помер від раку легенів і був похований на Арлінгтонському кладовищі, незважаючи на протести шефа ФБР Едгара Гувера.

Незважаючи на невеликий обсяг, творчість Хеммета зробила величезне значення на весь наступний розвиток крутого детектива. Його вплив визнали такі майстри як Р.

Чандлер і Росс Макдональд, і пізніше Р. Паркер.

В даний час в Сан-Франциско діє спеціальний туристичний маршрут Дешіла Хеммета, що включає в себе ресторан-музей письменника, вулиці, де він жив і працював і місця бойової слави його героїв. У 2000 році за його романом "Червона жнива" була поставлена опера (автор музики і лібрето — Шон Карсон).